

Og som forslagsstillerne også udtrykker det, så er ambitionen om udelukkende at overholde EU's regler på miljøområdet ikke ambitiøs nok. Den udmelding venter jeg mig meget af.

Det er derfor også en relevant problemstilling, som forslagsstillerne rejser. Der er for stor en grad af spild af den plast, der bruges til transportemballage. Der er jo mange løsninger på det her, og én af dem er at sikre en stabil genanvendelse og indsamling af plasten.

Med beslutningsforslag nr. B 82 er Kristeligt Folkeparti, Venstre, De Konservative og Dansk Folkeparti således gået sammen om at formindre den samlede miljøbelastning ved transport, og det skal ske ved, at indsamlingen og genanvendelsen af plast forbedres.

Det er jo en udmærket intention, selv om det er lidt underligt at se, at Venstre og De Konservative, der generelt er så meget imod miljøafgifter, pludselig er med til at fremsætte forslag om at bruge provenuet af en afgift på et forlig, som de slet ikke ønskede at deltage i.

Socialdemokratiet kan ikke tilslutte sig forslaget, og det er der flere grunde til.

En af dem er, at vi allerede nu i Danmark er inde i en god proces, hvor genanvendelsesgraden er kraftigt stigende. Alene fra 1998 til 1999 steg genanvendelsen af plast med 70 pct. fra kun 7 pct. til 11 pct. 11 pct. er heller ikke godt nok, det mener vi heller ikke i Socialdemokratiet, men vi kan se, at udviklingen er på rette spor, så vi allerede ved udgangen af dette år vil være oppe på de 15 pct. plastgenanvendelse, som er krævet i EU's emballagedirektiv.

Og det er ikke vores holdning, at vi fra Folketinget skal lave alle mulige udviklede støtteordninger for at stimulere en udvikling, der faktisk allerede er i gang. Det undrer mig også, at det pludselig er blevet borgerlig politik.

Et andet argument for nej er de store økonomiske omkostninger forbundet med genanvendelsen, fordi det kræver, at plasten udsorteres manuelt. Emballageplast består af mange forskellige typer plast, der skal udsorteres hver for sig, for at det genanvendte materiale overhovedet har en kvalitet, så det kan bruges. Det sker manuelt, hvilket selvsagt gør danske virksomheder mindre konkurrencedygtige end eksempelvis virksomheder i Fjernøsten, der kan gennemføre en langt mindre løntung produktion.

Det nævnes i forslaget, at sortering og afvaskning i Fjernøsten sker under dårlige betingelser for arbejdsmiljøet. Det kan jeg godt se er et problem, men jeg kan ikke se, at en subsidiering af

danske virksomheder skal kunne forbedre arbejdsmiljøet i Fjernøsten.

Et tredje argument for nej er, at selv om vi subsidierer danske virksomheder, kan vi jo ikke styre, hvor andre indsamlere, som ikke har nogen genanvendelsesfunktion, vælger at sælge deres indsamlede plast. Det er vel heller ikke borgerlig politik, at Folketinget skal bestemme, hvor producenter sælger deres varer.

I forslaget lægges der megen vægt på, at når det er lykkedes at lave gode ordninger om genanvendelse af dæk, cadmiumbatterier og skrotbiler, så kan det også lade sig gøre at forbedre ordningen af genanvendelsen af plast. Det synes jeg faktisk er et godt og positivt argument. Men når det så er sagt, så mener jeg ikke, at man kan sammenligne indsamlingen af plastemballage med indsamlingen af f.eks. cadmiumbatterier.

Med de tre ovenstående begrundelser mener jeg at have argumenteret for, at jeg ikke opfatter, at situationen er så ligetil. Det er forskellige produkter, og f.eks. cadmiumbatterier er en langt større belastning for miljøet end meget af den plast, der bruges ved transport.

I Socialdemokratiet finder vi det ikke rimeligt, at der fremmanes et billede af, at Danmark fører en utilfredsstillende og inkonsekvent genanvendelsespolitik, men vi finder det interessant, at de borgerlige med dette beslutningsforslag lægger op til en langt mere konsekvent politik på miljø- og emballageområdet. Og den udvikling vil vi i Socialdemokratiet følge meget nøje.

(Kort bemærkning).

Ole M. Nielsen (KRF):

Fru Lise Hækkerup sagde bl.a., at plastemballage ikke er nær så skadelig for miljøet som cadmiumbatterier osv. Jamen altså, hvis ikke plastemballage bliver indsamlet, er der sådan set to muligheder: Den ene er, at det bliver liggende i naturen på en eller anden måde, og det er næsten uforgængeligt, hvilket er ualmindelig ubehageligt. Den anden mulighed er altså, at det bliver afbrændt, i de fleste tilfælde under nogle forkerte forhold, eller også i renovationsanlægene. Men det er heller ikke godt, for det udleder dioxin osv. Ingen af delene er hensigtsmæssige.

Regeringen udtalte til beretningen, som vi lavede sidste år, at regeringen planlægger en række initiativer på emballageområdet i år 2000. Hvad skete der i anden halvår af år 2000 på det område her?